

[Justitsministeren.]

ment af Hensyn til Realkrediten ikke at kunne foreslaa nogen for Akkordordningen hensigtsmaessigere Regel end den i Udkastets § 20 indeholdte,

— nemlig at Panterrettigheder ikke berøres af Akkorden —

„tro vi, at dette Hensyn, hvis Betrydningsfuldhed vi fuldt ud anerkende, er blevet noget overvurderet. Vort Forslag“

— det er det Forslag, som jeg i Dag gør mig til Talsmand for —

„gaar nemlig ikke ud paa at berøve en Panthaver nogen Sikkerhedsret, som hans Panteret giver ham, men tilsigter kun til Brug under Akkordopgørelsen at konstatere den virkelige Værdi af hans Pant paa en fuldt ud loyal og saa betryggende Maade, som Hensynet til, at Akkordforhandlingen ikke bør udstrækkes over for langt et Tidsrum... til-siger“.

Panthaveren kan endda, hvis han skulde føle sig brøsthølden ved den for Pantet satte Værdi, bevare sin Panteret i dens fulde Omfang ved at opgive sin personlige Fordring i Akkorden, ligesom han, hvis han omvendt skulde anse den for hans Underpant ansatte Værdi for alt for høj, ved at frafalde sin Panteret for det Beløb, for hvilket Pantet efter hans Anskuelse ikke yder ham Dækning, vil kunne opnaa at deltage i Akkorden for dette Beløb.

Et Mindretal stillede altsaa et Forslag ud fra den Forudsætning, som har vist sig at være rigtig — det er bevist gennem 26 Aar —, at det ikke kunde hjælpe noget at gennemføre en Lovgivning om Tvangsakkord, hvis man ikke, for saa vidt angaar Landbruget, tillige bestemte, at den Pantefordring, som gik ud over Ejendommers Værdi, blev i Tvangsakkord at behandle som en personlig Fordring. Det er støttet til disse efter min Mening rigtige Betragtninger i Kommissionsbetænkningen og de 26 Aars Erfaringer, at jeg har tilladt mig i Folketinget at stille følgende Forslag:

„Med Hensyn til Fordringer sikrede ved Pant i Landbrugsejendomme — bortset fra Laan ydet af Kredit- og Hypotekforeninger samt af Midler, der skal udlaanes efter Reglerne om Anbringelse af umyndiges Midler — bliver det dog under Akkordforhandlingen, eventuelt ved Kendelse af Skifteretten, at afgøre, hvor stor en Del af Fordringerne der ikke dækkes ved Pantet. For denne Del mister Panthaverne, hvis Akkorden

kommer i Stand, deres Panteret, og deres Pantefordring nedskrives med dette Beløb, saa snart Akkorden er stadfæstet, hvorimod de for Beløbet deltager i Akkorden.“

Hertil er der ved Folketingets Vedtagelse føjet:

„Dog bevarer enhver Panthaver, der erklærer at frafalde sin personlige Fordring paa Skyldneren, sin Panteret uanfægtet“,

og dermed er dette Forslag blevet fuldt og helt overensstemmende med det Forslag, som blev stillet af Mindretallet i Akkordkommissionen. For at kunne praktisere en Tvangsakkord paa Landet er det efter min Mening uomgængelig nødvendigt at have denne Bestemmelse.

Fra alle Sider vil der vel nok være Enighed om at gennemføre § 1 i Forslaget, saaledes som dette foreligger fra Folketinget; det lyder saaledes:

„Saafremt den akkordsøgende Skyldner er Ejer af en Landbrugsejendom, udkræves til Akkordforslagets Vedtagelse i Henseende til Fordringshavernes Antal dog kun, at mindst Halvdelen af de mødende stemmeberettigede Fordringshavere stemmer for Forslaget.“

Det er en Bestemmelse om, at simpel Majoritet kan stemme de andre Fordringshavere ned, saaledes at Tvangsakkorden kan gennemføres. Saa skal der ganske vist være kvalificeret Majoritet med Hensyn til Fordringsernes Størrelse, hvad der er en anden Sag. Men hvis man kun vedtager denne § 1, tror jeg bestemt, at der ikke vil kunne praktiseres nogen Tvangsakkord ude paa Landet, i hvert Fald kun i ganske ubetydeligt Omfang, og jeg vilde meget beklage, hvis det høje Landstings Holdning skulde blive en saadan, at man vedblivende vil unddrage Landbrugserhvervet det Gode, som det at kunne opnaa Tvangsakkord nu i 26 Aar har været for Byerhvervene. Baade handlende, industridrivende og Haandværkere i Byerne har i mangfoldige Tilfælde haft Nytte af Adgangen til at faa Tvangsakkord, og mangan en Mand, som uden det vilde have været fuldkommen økonomisk ruineret, har ved Hjælp af en saadan Tvangsakkord faaet skabt sig en solid Basis at arbejde videre paa og ved Dygtighed og Paapasselighed arbejdet sig op til at blive en solidt stillet Mand. Denne Adgang til at opnaa Tvangsakkord bør ogsaa aabnes for Landbrugerne, og dette er Hensigten med det af mig forelagte Lovforslag.